

Sygn. akt II S 372/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Tabaka

Sędziowie: SO Anna Koźlińska

SO Krzysztof Wąsik (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 roku w Krakowie

sprawy ze skargi T. Ł.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Myślenicach

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Myślenicach pod sygnaturą akt I Ns 37/12

postanawia

1. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Myślenicach pod sygnaturą akt I Ns 37/12 nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Myślenicach na rzecz skarżącej T. Ł. kwotę 2 000 zł (dwa tysiące złotych);
3. oddalić dalej idącą skargę;
4. nakazać zwrot na rzecz skarżącej T. Ł. kwoty 100 zł (sto złotych) uiszczonej tytułem opłaty sądowej od skargi.

SSO Krzysztof Wąsik SSO Beata Tabaka SSO Anna Koźlińska

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 grudnia 2016 r. T. Ł. wniosła skargę na przewlekłość postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Myślenicach do sygn. akt I Ns 37/12. Skarżąca domagała się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, przyznania od Skarbu Państwa na swoją rzecz kwoty 6 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz zasądzenia zwrotu uiszczonych opłat od skargi. Na uzasadnienie żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania skarżąca wskazała, że przedmiotowa sprawa o dział spadku została wszczęta przed Sądem Rejonowym w Myślenicach w 2012 r. W okresach od 27 lutego 2014 r. do 14 maja 2014 r. oraz od 23 września 2014 r. do 20 stycznia 2015 r. w sprawie nie były podejmowane żadne czynności a także nie został wyznaczony termin rozprawy, co narusza zagwarantowane ustawowo i konstytucyjnie prawo strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Wskazała także, że w jej ocenie postępowanie w sprawie trwało znacznie dłużej niż było to konieczne do wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych istotnych do wydania rozstrzygnięcia, przez co skarga jest zasadna.

Do udziału w sprawie zgłosił się Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego w Myślenicach, który wnosząc o oddalenie skargi przedstawił tok czynności podejmowanych w sprawie i wskazał, że w jego ocenie podjęte czynności w sprawie nie potwierdziły, aby doszło do nieuzasadnionej bezczynności uczestnika w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 17

czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny mający znaczenie dla rozstrzygnięcia.

1. Wniosek o dział spadku złożony został w dniu 12 stycznia 2012 r., przydzielony do referatu sędziego w dniu 13 stycznia 2012 r., w tym samym dniu zostało wydane pierwsze zarządzenie;
2. Następne zarządzenie wydane zostało w dniu 16 stycznia 2012 r. (k. 47);
3. W dniu 20 lutego 2012 roku do Sądu wpłynęła odpowiedź na wniosek (k. 83);
4. Zarządzeniem z dnia 22 lutego 2012 roku Sąd Rejonowy wezwał S. B., B. K., M. K. i C. S. do przedłożenie 1 odpisu odpowiedzi na wniosek wraz z załącznikami (k. 109);
5. zarządzeniem z dnia 16 marca 2012 r. wyznaczona została rozprawa na dzień 15 maja 2012 r. (k. 114)
6. Pismem z dnia 9 maja 2012 roku Przedsiębiorstwo Produkcyjne (...) Sp. z o.o. złożyło wniosek o przystąpienie do postępowania. (k. 117);
7. W dniu 15 maja 2012 roku odbyła się pierwsza rozprawa w sprawie, na której to Sąd dokonał szeregu czynności zmierzających do ustalenia składu dzielonego majątku (k. 140-142);
8. Pismem z dnia 24 maja 2012 r. wnioskodawczyni zmodyfikowała swój pierwotny wniosek domagając się ustalenia, że w skład dzielonego spadku wchodzi ponad to, co opisano we wniosku, szereg innych ruchomości oraz udziałów w nieruchomościach (k. 162 - 163);
9. W reakcji na zmodyfikowane stanowisko Sąd zarządzeniem z dnia 5 czerwca 2012 podjął kolejne, poza podjętymi na rozprawie, działania zmierzające do ustalenia składu dzielonego spadku (k. 167);
10. Po wydaniu przedmiotowego zarządzenia nastąpiło gromadzenie materiału dowodowego, oczekiwanie na nadesłanie przez instytucje żądanych dokumentów;
11. Zarządzeniem z dnia 17 września 2012 roku wyznaczona została na dzień 27 listopada 2012 r. kolejna rozprawa (k. 201);
12. Na rozprawie tej Sąd rozpoczął prowadzenie dowodów z zeznań świadków, określił także skarżącemu termin na składanie wniosków dowodowych i celem przesłuchania kolejnych świadków odroczył rozprawę na kolejny termin (k. 225 -226);
13. Na rozprawie z dnia 31 stycznia 2013 r. Sąd kontynuował przesłuchania świadków, dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rolnictwa na okoliczność sposobu podziału gospodarstwa rolnego i celem przesłuchania uczestników (w tym przesłuchania uczestnika S. B. w miejscu zamieszkania) rozprawę odroczył z terminem na dzień 18 kwietnia 2013 roku (k. 233-234);
14. W okresie od dnia 4 lutego 2013 roku do dnia 18 marca 2013 roku akta przedmiotowej sprawy znajdowały się u biegłego sądowego J. G. (k. 238-239);
15. W dniu 15 marca 2013 r., biegły sądowy J. G. złożył opinię w sprawie (k. 240-247)
16. Zarządzeniem z dnia 18 marca 2013 roku polecono doręczyć odpis opinii stronom celem składania ewentualnych zarzutów;

17. Postanowieniem z dnia 27 marca 2013 roku Referendarz w Sądzie Rejonowym przyznał biegłemu wynagrodzenie za sporządzenie opinii w sprawie (k. 257);
18. Pismem z dnia 17 kwietnia 2013 roku wnioskodawczyni ustosunkowała się do treści opinii biegłego i wniosła do niej zarzuty (k. 262);
19. W dniu 18 kwietnia 2013 r. Sąd przesłuchał w miejscu zamieszkania uczestnika S. B. (k. 260 - 261);
20. W tym samym dniu Sąd kontynuował przesłuchanie stron, dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu rolnictwa, wezwał pełnomocnika wnioskodawczyni do przedłożenia odpowiedniej dokumentacji geodezyjnej (k. 266-268);
21. Pismem z dnia 2 maja 2013 roku biegły J. G. ustosunkował się do zgłoszonych zarzutów do opinii (k. 294-295);
22. Zarządzeniem z dnia 7 maja 2013 r. Sąd polecił doręczenie odpisu opinii biegłego z zakresu rolnictwa uczestnikom celem złożenia ewentualnych zarzutów (k. 297);
23. Postanowieniem z dnia 23 maja 2013 r. przyznał biegłemu wynagrodzenie (k. 308);
24. Zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2013 r. Sąd podjął czynności zmierzające do wyjaśnienia stanu prawnego dz. 265/1 i dz. 266/1 wobec rozbieżności w dokumentacji odnośnie własności tych nieruchomości i wykazu synchronizacyjnego (k. 326);
25. Zarządzeniem z dnia 22 lipca 2013 r. Sąd przedłużył wnioskodawczyni - na jej wniosek - termin do złożenia przez nią żądanej wcześniej dokumentacji geodezyjnej, niezbędnej do prawidłowego ustalenia składu spadku (k. 336);
26. Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2013 r. Sąd wezwał pełnomocnika wnioskodawczyni do wykonania szeregu czynności - m.in. przedłożenia wypisu z rejestru gruntów dla szeregu nieruchomości oraz mapy do celów prawnych dla pgr. (...) - mogącej wchodzić w skład dzielonych spadków (k. 343);
27. Wobec odpowiedzi pełnomocnika wnioskodawczyni w dniu 17 września 2013 r. Sąd, postanowieniem z dnia 19 września 2013 r. dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu geodezji na okoliczność sporządzenia mapy do celów prawnych dla pgr. (...) (k. 351);
28. Wobec odpowiedzi biegłego (z dnia 4 października 2013 r. - k. 360) Sąd zreasumował swoje postanowienie i zmienił zlecenie skierowane do biegłego, które obecnie opiewało na sporządzenie mapy z podziałem dz. (...) (w dniu 4 października 2013 r. - k. 361);
29. W związku ze wskazanym postanowieniem w sprawie zgłosili się M. Ś. (k. 371) oraz A. M. (k. 376);
30. Zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2014 roku Sąd wezwał biegłego do złożenia opinii w terminie 2 tygodni pod rygorem nałożenia grzywny (k. 392);
31. Żądana opinia geodezyjna złożona została w dniu 16 stycznia 2014 r. (k. 383-389);
32. Zarządzeniem z dnia 17 stycznia 2014 r. odpisy opinii zostały doręczone uczestnikom celem składania ewentualnych zarzutów (k. 383);
33. W dniu 26 lutego 2014 r. złożone zostało do akt pismo, w którym M. Ś. domagał się stwierdzenia, że nabył przez zasiedzenie własność pgr. (...) - zatem parceli, która zgodnie z dokumentami i twierdzeniami uczestników wchodzi w skład dzielonych spadków (k. 392);
34. Postanowieniem z dnia 27 lutego 2014 roku Referendarz Sądowy przyznał wynagrodzeniem biegłemu (k. 398);

35. Tego samego dnia sprawa została przydzielona do referatu nowego sędziego (k. 396);
36. Zarządzeniem z dnia 14 maja 2014 r. M. Ś. został wezwany do usunięcia braków formalnych swojego wniosku (k. 399);
37. Zarządzeniem z dnia 13 sierpnia 2014 r. przewodniczący zwrócił wniosek M. Ś. (k. 417);
38. W reakcji na przedłużającą się nieobecność Sędziego Referenta zarządzeniem z dnia 17 września 2014 r. Przewodniczący wydziału zmienił osobę referenta (k. 419);
39. Pismem z dnia 19 września 2014 roku uczestnik Przedsiębiorstwo Produkcyjne (...) Sp. z o.o. wniósł o dopuszczenie kolejnych dowodów w sprawie (k. 420 - 423);
40. W dniu 23 września 2014 r., akta sprawy przedłożono nowemu referentowi (k. 419);
41. Pismem z dnia 2 stycznia 2015 roku uczestnik Przedsiębiorstwo Produkcyjne (...) Sp. z o.o. wniósł o przyspieszenie rozpoznawania sprawy (k. 460 - 461);
42. Zarządzeniem z dnia 20 lutego 2015 roku wyznaczony został termin rozprawy na dzień 6 marca 2015 roku (k. 463);
43. Pismem z dnia 26 lutego 2015 roku uczestnika B. K. wniosła o odroczenie terminu rozprawy, albowiem podjęte zostały kroki w celu uregulowania zobowiązania wobec Przedsiębiorstwa Produkcyjnego (...) Sp. z o.o. (k. 473);
44. Podczas rozprawy z dnia 6 marca 2015 roku Sąd wyznaczył stronom termin 2 tygodni, celem ustosunkowania się do pertraktacji ugodowych (k. 480-481);
45. Pismem z dnia 20 marca 2015 roku uczestnik Przedsiębiorstwo Produkcyjne (...) Sp. z o.o. wniósł o przedłużenie terminu do podjęcia pertraktacji ugodowych (k. 488 - 490);
46. Zarządzeniem z dnia 13 kwietnia 2015 roku nastąpiła zmiana terminu rozprawy – na dzień 19 czerwca 2015 roku (k. 492);
47. W dniu 19 czerwca 2015 roku odbyła się rozprawa w niniejszej sprawie, podczas której Sąd określił pełnomocnikowi wnioskodawczyni termin 2 tygodni na ustosunkowanie się do treści propozycji ugodowego załatwienia sprawy i w tym celu rozprawę odroczył do dnia 28 sierpnia 2015 roku (k. 500-501);
48. Pismem z dnia 17 lipca 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poinformował o dotychczasowych wynikach pertraktacji ugodowych (k. 503);
49. W dniu 28 sierpnia 2015 roku odbyła się kolejna rozprawa, podczas której Sąd, wobec niestawiennictwa pełnomocnika uczestnika OknoPlus, wezwał go do podania czy wyraża zgodę na zaproponowany przez wnioskodawczynię i pozostałych uczestników sposób dokonania działu spadku (k. 509 -510);
50. Pismem z dnia 17 września 2015 roku pełnomocnik uczestnika OknoPlus zanegował zaproponowany sposób dokonania działu spadku (k. 516 - 519);
51. Postanowieniem z dnia 3 listopada 2015 roku tutejszy Sąd na skutek skargi Przedsiębiorstwa Produkcyjnego (...) spółka z o.o. w L. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Myślenicach sygn. akt I Ns 37/12 stwierdził przewlekłość postępowania, zasądził na rzecz skarżącej Przedsiębiorstwa Produkcyjnego (...) spółka z o.o. w L. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Myślenicach kwotę 2 000 zł, oddalił dalej idącą skargę, zarządził zwrot na rzecz skarżącego od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Myślenicach kwoty 100 zł tytułem uiszczonej opłaty od skargi i zasądził na rzecz

skarżące od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Myślenicach kwotą 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. (k. 535 – 537);

52. W piśmie z dnia 30 września 2015 r. wnioskodawczyni wycofała się z zawartego poza Sądem porozumienia (k. 542);

53. Zarządzeniem z dnia 5 października 2015 r. Sąd skierował odezwę do biegłego celem oszacowania nieruchomości (k. 542);

54. W dniu 25 listopada 2015 roku akta przedmiotowej sprawy zostały zwrócone Sądowi Rejonowemu przez Sąd Okręgowy (k. 543);

55. Zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2015 roku ponownie Sąd skierował odezwę do biegłego sądowego (k. 552);

56. Zarządzeniem z dnia 4 kwietnia 2016 roku Sąd wezwał biegłego do złożenia opinii w sprawie terminie 2 tygodni pod rygorem nałożenia grzywny (k. 556);

57. W dniu 25 kwietnia 2016 roku biegły złożył opinię w sprawie (k. 559 - 687);

58. Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2016 roku Sąd przyznał biegłemu wynagrodzenie za sporządzenie opinii w sprawie (k. 689), a następnie skierował jej odpisy do stron postępowania z pouczeniem o możliwości złożenia ewentualnych zarzutów (k. 690 – 694);

59. Zarządzeniem z dnia 20 czerwca 2016 roku wyznaczony został kolejny termin rozprawy w niniejszej sprawie (k. 711);

60. Wobec stanowiska stron przedstawionego na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2016 roku, Sąd odroczył termin w celu umożliwienia stronom zaspokojenia roszczeń wierzyciela, jednego z uczestników, oraz w celu sformułowania wniosków odnośnie ugody (k. 722-723);

61. Pismem z dnia 6 września 2016 roku wnioskodawczyni złożyła propozycje ugodowe (k. 726-727);

62. Podczas rozprawy w dniu 7 listopada 2016 r. strony doszły do porozumienia odnośnie sposobu działu spadku, Sąd ogłosił postanowienie kończące sprawę w dniu 21 listopada 2016 r. Żadna ze stron nie wносиła o uzasadnienie postanowienia. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 13 grudnia 2016 r. (k.749 -751).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skarga zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz.1843 z późn.zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Ocena, czy zaistniała przewlekłość zawsze musi odnosić się do realiów konkretnej sprawy i przyjętego trybu postępowania. Pojęcie przewlekłości generalnie dotyczy stanów czy zdarzeń nadmiernie rozciągniętych w czasie, przy czym nie jest zależna jedynie od upływu czasu i subiektywnych odczuć strony, ale od czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do

podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami, przewidującymi prowadzenie określonych procedur. W przypadku spraw sądowych chodzi o to, by podejmowane czynności odbywały się bez zbędnej zwłoki, której nie dałoby się uzasadnić, a która wskazywałaby na bezczynność sądu lub bezproduktywność jego działań. Tylko więc nadmierne odstępstwa od czasu koniecznego do wykonania określonych czynności sądowych, prac i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki, o jakim mowa w ustawie (m.in. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 11.05.2005r., II S 26/05, LEX nr 151808).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt objętego skargą postępowania stwierdzić należy, że w postępowaniu tym mamy do czynienia z dwoma okresami, przewlekłego procedowania. Jest to okres od dnia 27 lutego 2014 r. do dnia 14 maja 2014 r., kiedy to pomimo wniesienia przez jednego z uczestników wniosku o stwierdzenia nabycia własności w drodze zasiedzenia parceli pgr. (...), w więc tej, która zgodnie z dokumentami i twierdzeniami uczestników wchodziła w skład dzielonych spadków (k. 392), dopiero na mocy zarządzenia z dnia 14 maja 2014 r. uczestnik został wezwany do usunięcia braków formalnych tegoż wniosku (k. 399), które to zarządzenie nota bene wykonano dopiero w dniu 4 czerwca 2015 r. Drugi okres przewlekłości miał miejsce od dnia 23 września 2014 r., kiedy to doręczono akta nowemu referentowi do dnia 20 stycznia 2015 r., kiedy wyznaczono termin kolejnej rozprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego jakkolwiek podzielić należy stanowisko Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Myślenicach, iż o przewlekłości postępowania można mówić, gdy czas jego trwania przekracza rozsądne granice, przy uwzględnieniu terminowości i prawidłowości czynności podjętych przez organ, a także stopnia zawilości sprawy i postawy samych stron, jednakże nie można pominąć, że w okresach, w których skarżąca dopatrywała się znamion przewlekłego procedowania, nie następowało to ze względu na modyfikacje jej stanowiska procesowego, lecz dotyczyło stanu, gdy Sąd nie podejmował żadnych czynności w sprawie bez wyraźnej przyczyny. Opóźnień w rozpoznaniu sprawy i podejmowaniu w niej czynności w kontekście stwierdzenia przewlekłości postępowania, nie można było również usprawiedliwiać brakami kadrowymi, nawet jeśli odpowiedzialność za ich wystąpienie nie leży na Sądzie, na co zwraca uwagę odpowiedź na skargę. Państwo ma bowiem obowiązek takiego zorganizowania warunków sprawowania władzy jurysdykcyjnej (w tym zapewnienia optymalnej obsady kadrowej), aby nie dochodziło do przewlekłości postępowania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2005 r., III SPP 34/05, OSNP 2005/20/327 oraz z dnia 3 czerwca 2005 r., III SPP 109/05, OSNP 2006/1-2/33). Podniesiony przez Skarb Państwa brak zapewnienia należytej kadry do obsługi referatów sędziów i ich nadmierne obciążenia, jakkolwiek faktycznie uniemożliwiający sprawne rozpoznawanie spraw, nie może jednak usprawiedliwiać Państwa i nie jest powodem, dla którego strona ma czekać na załatwienie jej sprawy. Takie kłopoty organizacyjne stron nie muszą interesować i nie interesują.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 12 ust 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w punkcie I. postanowienia stwierdzono zgodnie z żądaniem skarżącej przewlekłość postępowania w sprawie I Ns 37/12.

W związku ze stwierdzeniem przewlekłości postępowania, na podstawie art. 12 ust 4 ww. ustawy Sąd przyznał skarżącej kwotę 2 000 zł od Skarbu Państwa. W ocenie Sądu kwota ta należyście zrekompensuje skarżącej niedogodności wynikłe ze stwierdzonej przewlekłości. Kwota ta jest jednocześnie adekwatna do okresu stwierdzonej przewlekłości, który nie jest (ostatecznie rzecz ujmując) jeszcze rażąco długi. Nie ma natomiast podstaw, aby przyznać skarżącej sumy pieniężnej wynoszącej 6 000 zł, tak jak o to wnioskowała w skardze. Oprócz podstawowych argumentów uzasadniających przekonanie o wystąpieniu w niniejszej sprawie stanu przewlekłości, nie powołała ona się na żadne nadzwyczajne okoliczności, które uzasadniałyby przyznanie sumy pieniężnej wyższej niż zagwarantowane ustawowe minimum. Ustawodawca wprowadzając konieczność zasądzenia (w razie stwierdzenia przewlekłości) pewnej minimalnej kwoty na żądanie strony, wychodzi z założenia, że każdy przypadek przewlekłości postępowania sądowego na tyle przesądza o naruszeniu prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, że konieczne jest zagwarantowanie pewnej rekompensaty pieniężnej. Jej wysokość podlega jednak miarkowaniu przez Sąd stosowanie do okoliczności sprawy, w szczególności w zależności od czasu trwania przewlekłości i jej następstw. W niniejszej sprawie stwierdzona przewlekłość postępowania dotyczyła dwóch okresów spoczywania sprawy, które to w odniesieniu do łącznego czasu procedowania w sprawie, choć były wystarczające dla stwierdzenia przewlekłości, nie

były rażące. Sąd Okręgowy wziął także pod uwagę, iż przedmiotowa skarga złożona została już po wydaniu orzeczenia kończącego w sprawie, w ostatnim dniu przed jego uprawomocnieniem się, co nieco odbiegało od rzeczywistego celu, jaki przyświecał ustawodawcy wprowadzającemu to narzędzie kontroli do obrotu prawnego, a więc przeciwdziałania bieżącej (aktualnie trwającej) przewlekłości postępowania i nadawania sprawom odpowiedniego biegu procesowego. Dlatego też Sąd przyznał skarżącej kwotę 2 000 zł, a na podstawie art. 12 ust 1 oddalił skargę w pozostałym zakresie.

Wobec częściowego uwzględnienia skargi uzasadnione było również nakazanie zwrotu opłaty od skargi, w oparciu o art. 17 ust. 3 ustawy.

SSO Krzysztof Wąsik SSO Beata Tabaka SSO Anna Kozłińska